

A paste oi sau a distra capre

Autor: C.H. Spurgeon

Printre creștinii declarați s-a furișat un rău atât de bătător la ochi și de obraznic, încât chiar și cei mai miopi îl pot vedea. În ultimii câțiva ani s-a răspândit cu repeziciune, ca drojdia care lucrează până ce s-a dospit tot aluatul. Rareori a insuflat Satan bisericilor ceva mai viclean și mai abil, anume că este o parte a misiunii lor aceea de a oferi oamenilor distracție pentru a-i putea câștiga. Mărturia Bisericii și-a pierdut tot mai mult profunzimea, a devenit tot mai superficială. Puritanii încă vorbeau pe șleau, fără înconjur. Apoi omul a devenit indiferent și n-a mai luat chiar așa în tragic influențele lumești. Curând, ele au fost tolerate la marginea bisericilor, Astăzi sunt instituite oficial cu argumentul că în felul acesta se pot atinge marile mase.

La aceasta răspund în felul următor: În primul rând, nu rezultă nicăieri în Scriptură că ține de însărcinarea Bisericii creștine faptul de a oferi oamenilor distracție. Dacă lucrul acesta ar ține de lucrările spirituale, oare nu l-ar fi amintit Cristos? El a spus: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia întregii creații” (Mc,16:15). Este suficient de limpede. La fel de limpede ar fi fost dacă ar fi adăugat: „... și oferiți distracție celor care nu primesc Evanghelia cu mare interes”. Dar nu găsim asemenea cuvinte. Se pare că El nu Se gândea la așa ceva.

Să luăm un alt pasaj: „El a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști și pe alți ca păstori și învățători... pentru lucrarea de servire” (Ef.4:11-12). Unde să-i încadrăm pe mucaliți? Duhul Sfânt nu-i menționează. Au fost oare profeți persecutați pentru că nu i-au făcut pe ascultători să rădă sau pentru că au refuzat să facă lucrul acesta? (...)

În al doilea rând: Oferirea de distracție este în contrast direct cu învățătura și cu viața lui Cristos și a tuturor celorlalți apostoli. Care a fost atitudinea Bisericii față de lume? „Voi sunteți sarea...” (Mt5:13), nu bomboana! Sarea este respinsă, nu înghițită (cu plăcere). Cuvintele lui Cristos au fost scurte și dure; „Lăsați morți să-și înmormânteze morți” (Mt.8.22), Isus credea aceasta cu o seriozitate sfântă!

De-ar fi introdus Cristos mai multe elemente vesele și plăcute în predicile Sale, nu și-ar fi pierdut popularitatea în incidentul din Io.6:60-69 (...). Nu citesc deloc că El ar fi spus: „Fugi după ei, Petre, și spune-le că de mâine dimineață vom pune un alt fel de serviciu religios, atractiv, cu o predică scurtă. Vom pregăti mulțimii o seară plăcută. Spune-le că se vor simți bine. Repede, trebuie să-i aducem cumva încoace pe oameni!”

Lui Isus îi era milă de păcătoși, El a suspinat și a plâns din cauza lor, dar n-a încercat niciodată să-i distreze. În zadar va căuta cineva în Epistole Evanghelia distracției.

Mesajul sună: „Ieșiți [din lume], rămâneți afară și păstrați-vă, curați de ea!” (...) Primii creștini aveau o încredere nesfârșită în Evanghelie și nu aveau nevoie de alte arme. După ce Petru și Ioan au fost arestați din cauza predicilor lor, Biserica s-a strâns la rugăciune [Fap,4]. Dar, în cererea ei, n-a spus: „Doamne, dă servilor Tăi ca prin distracția inofensivă și chibzuită pe care o oferim acestor oameni să le arătăm ce veseli suntem noi creștinii”.

Ei nu s-au lăsat opriți în a-l vesti pe Cristos; ei nu aveau timp să organizeze distracții. Împrăștiați de persecuție, s-au dus pretutindeni și au predicat Evanghelia. Ei și-au pus lumea-n cap. Aceasta e deosebirea față de noi, creștini de azi.

„0, Doamne, Te rog să cureți Biserica de toata putreziciunea și absurditatea cu care a împovărat-o diavolul și să ne readuci la metodele apostolilor!"

În fine: „Distracția creștină" nu-și nimerește ținta. Ea pricinuieste tinerilor convertiți pagube pustiitoare. Să se scoale cei nepăsători și batjocoritori, care îi mulțumesc lui Dumnezeu că Biserica le-a venit în întâmpinare la jumătatea drumului, și să depună mărturie. Să ia cuvântul cei trudiți și împovărați care au găsit pace prin concertul „creștin". Să se ridice alcoolicii care au primit impulsul decisiv la convertire prin piesa „creștină" de teatru. Nimeni nu se va ridica. Evanghelizarea prin distracție nu duce pe nimeni la convertire.

Ceea ce avem astăzi nevoie este studiul cu încredere [al Cuvântului lui Dumnezeu] împreună cu o viață spirituală serioasă, în care una crește din cealaltă ca fructul din rădăcină. Avem nevoie de învățatură biblică care să ne impresioneze în așa fel mintea și inima, încât să ne aprindem și să ardem.